

1332

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 16 września 1952 r.

w sprawie zaopatrywania zakładów przemysłu drobnego w surowce wtórne.

W związku z postanowieniami uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia, wytwarzanych przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1529) — w celu zapewnienia zaopatrzenia drobnej wytwórczości w surowce wtórne i stworzenia warunków dla rozwoju produkcji artykułów masowego spożycia opartej na surowcach wtórnych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za surowce wtórne w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się wszelkie odpady produkcyjne oraz złom metali i odpady powrotne innych surowców lub przedmiotów, które nie mogą być wykorzystane do planowej produkcji podstawowej, pomocniczej lub ubocznej w przedsiębiorstwie, w którym powstały lub znajdują się.

2. Surowce wtórne dzielą się na:

- 1) gospodarowane centralnie przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (PKPG), właściwe ministerstwa lub inne jednostki centralne,
- 2) gospodarowane terenowo przez prezydium wojewódzkich rad narodowych.

3. Ilekroć mowa jest w niniejszym zarządzeniu:

- 1) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych (WRN), należy przez to rozumieć również Prezydium Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi,
- 2) o wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego (WKPG), należy przez to rozumieć również Miejskie Komisje Planowania Gospodarczego m. st. Warszawy i m. Łodzi,
- 3) o województwie, należy przez to rozumieć również obszar m. st. Warszawy i m. Łodzi.

I. Zasady postępowania z surowcami wtórnymi gospodarowanymi terenowo.

§ 2. 1. Zakłady przemysłowe, w których surowce wtórne powstają lub znajdują się, mają obowiązek przesyłania w terminie do dnia 1 grudnia każdego roku wojewódzkim komisjom planowania gospodarczego, właściwym ze względu na położenie zakładów — rocznych wy-

kazów stanu zapasów oraz przewidywanych ilości surowców wtórnych, które powstaną lub zostaną nagromadzone w ciągu następnego roku kalendarzowego, według wzoru stanowiącego załącznik Nr 1 do zarządzenia.

2. Wykazami, o których mowa w ust. 1, należy objąć jedynie surowce wtórne określone w § 1 ust. 2 pkt 2.

3. Zakłady przemysłowe określone w ust. 1 mają obowiązek bieżącego powiadamiania wojewódzkich komisji planowania gospodarczego o zmianach ilościowych lub jakościowych w stosunku do ilości i rodzajów surowców wtórnych zgłoszonych w wykazach surowców wtórnych.

§ 3. Na podstawie wykazów, o których mowa w § 2, wojewódzkie komisje planowania gospodarczego sporządzać będą corocznie, w terminie do dnia 15 grudnia każdego roku, bilanse surowców wtórnych według wzoru stanowiącego załącznik Nr 2 do zarządzenia.

§ 4. Przy sporządzaniu wykazów, o których mowa w § 2, i bilansów, o których mowa w § 3, należy stosować nomenklaturę surowców wtórnych stanowiącą załącznik Nr 3 do zarządzenia.

§ 5. 1. Bilansami, o których mowa w § 3, należy obejmować surowce wtórne:

- 1) metalowe,
- 2) skórzane,
- 3) chemiczne,
- 4) drzewne,
- 5) włókiennicze,
- 6) papiernicze,
- 7) mineralne,
- 8) rolno-spożywcze,
- 9) tworzyw sztucznych,
- 10) inne surowce wtórne uznane przez WKPG za mające znaczenie dla zaopatrzenia przemysłu drobnego.

2. Bilanse surowców wtórnych WKPG sporządzać będą według nomenklatury skróconej, tj. grupami artykułów, nadwyżki zaś lub niedobory według nomenklatury szczegółowej.

§ 6. WKPG ustalać będą corocznie, w terminie do dnia 23 grudnia każdego roku, w porozumieniu z wy-

działami przemysłu przydiów WRN, rozdzielniki surowców wtórnych w oparciu o sporządzone bilanse surowców wtórnych i przedstawiać je będą do zatwierdzenia przydiom WRN.

§ 7. 1. WKPG obowiązane są przysyłać corocznie do wiadomości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministerstwa Przemysłu Drobno i Rzemiosła zatwierdzone przez przydium WRN bilanse i rozdzielniki surowców wtórnych, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku.

2. W przypadku gdy na terenie województwa ilość powstających surowców wtórnych przekracza możliwości wykorzystania ich przez zakłady przemysłu drobnego działające na terenie województwa, nadwyżkę pozostałą po zaspokojeniu potrzeb terenowych WKPG zgłoszą wraz z ewentualnymi wnioskami do Ministerstwa Przemysłu Drobno i Rzemiosła, które będzie dokonywać rozdziału puli nadwyżek pomiędzy zainteresowane województwa.

§ 8. 1. Wydziały przemysłu przydiów WRN powiadamiać będą, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, wojewódzkie zarządy przemysłu terenowego, zakłady podległe zarządom branżowym przemysłu drobnego mające siedzibę na terenie danego województwa, związki branżowe spółdzielni, oddziały i ekspozytury wojewódzkie centrali spółdzielczych oraz zainteresowane szkoły zawodowe i izby rzemieślnicze o rodzajach surowców wtórnych, miejscu ich odbioru oraz przydzielonych ilościach.

2. Zakłady przemysłu drobnego odbierać będą sukcesywnie surowce wtórne bezpośrednio w zakładach, w których surowce te powstają, bądź też w magazynach, w których zostały nagromadzone.

3. Wydziały przemysłu przydiów WRN oznaczać będą kwartały, w których powinien być zrealizowany przydział surowców wtórnych, a zakłady, w których surowce te powstają, będą zawiadamiać odbiorców, w jakich terminach mają odebrać przydzielony surowiec. Zakłady powinny uwzględnić kolejność dostaw surowców wtórnych dla poszczególnych odbiorców według wskazań wydziałów przemysłu przydiów WRN.

4. Zakłady przemysłu drobnego obowiązane są niezwłocznie powiadomić wydziały przemysłu przydiów WRN o niewykorzystaniu przydzielonego surowca wtórnego w ustalonym terminie.

5. Surowce wtórne nie wykorzystane przez zakłady przemysłu drobnego, wydziały przemysłu przydiów WRN będą przydzielać innym zakładom produkcyjnym, nie wykorzystane zaś przez nie zgłoszą jako nadwyżki do Ministerstwa Przemysłu Drobno i Rzemiosła.

6. Niedozwolone jest uzależnianie przydziału surowców wtórnych od odbioru odpadków bezużytecznych.

§ 9. Wydziały przemysłu przydiów WRN obowiązane są składać Ministerstwu Przemysłu Drobno i Rzemiosła aktualne meldunki o nadwyżkach lub niedoborach surowców wtórnych raz na kwartał w terminie do dnia 15 następnego miesiąca po zakończeniu kwartału. Meldunki o nadwyżkach lub niedoborach należy sporządzać według nomenklatury szczegółowej.

§ 10. Zobowiązuje się wydziały przemysłu przydiów WRN i WKPG do roztoczenia opieki i nadzoru nad realizacją przez zakłady drobnej wytwórczości rozdzielników surowców wtórnych oraz ich racjonalnego wykorzystania.

§ 11. Przedstawiciele zakładów przemysłu drobnego i warsztatów szkolenia zawodowego mają prawo wstępu na podstawie upoważnienia pisemnego wydziału przemysłu przydiom WRN do składnic złomu podległych Centralnemu Zarządowi Gospodarki Złomem, składnic Cen-

tralni Odpadków Użytkowych i innych składnic, w celu wyboru złomu oraz surowców wtórnych przydatnych jako surowce do produkcji z wykluczeniem surowców, o których mowa w § 18. Złom i surowce wtórne, określone jako przydatne do produkcji, będą przedmiotem bezpośredniego odbioru przez zakłady drobnej wytwórczości i mogą być wykorzystane tylko dla własnych potrzeb zakładu.

§ 12. Upoważnieni przedstawiciele wojewódzkich i powiatowych komisji planowania gospodarczego mają prawo wstępu do pomieszczeń, w których przechowywane są surowce wtórne w zakładach, celem przeprowadzenia kontroli co do sortowania tych surowców, sposobu ich przechowywania i wykorzystywania.

§ 13. Zakłady posiadające surowce wtórne gospodarowane terenowo powinny umożliwić zakładom przemysłu drobnego bezpośredni ich odbiór.

§ 14. Minister Przemysłu Drobno i Rzemiosła ustali w porozumieniu z Ministrem Hutnictwa i z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie zarządzenia zasady współpracy i tryb zaopatrzenia zakładów przemysłu drobnego w odniesieniu do źródeł będących w dyspozycji Centrali Odpadków Użytkowych i Centralnego Zarządu Gospodarki Złomem.

§ 15. 1. Sortowanie surowców wtórnych powinno być dokonywane w momencie ich powstawania przez zakłady, w których surowce wtórne powstają. W przypadkach uzasadnionych, za zgodą kierownika zakładu, w którym surowce wtórne powstają, zakłady przemysłu drobnego mogą dokonywać sortowania surowców wtórnych na terenie zakładów, w których surowce te powstają.

2. Trudności w sortowaniu surowców wtórnych w zakładzie, w którym one powstają, nie mogą stanowić przeszkody w bezpośrednim odbiorze tych surowców przez zakłady przemysłu drobnego.

§ 16. Za gospodarkę surowcami wtórnymi na terenie zakładów, w których one powstają, odpowiedzialni są kierownicy wydziałów zaopatrzenia lub pracownicy wyznaczeni imiennie przez kierownictwo zakładu.

§ 17. 1. Surowce wtórne objęte cennikami Centrali Odpadków Użytkowych, Centralnego Zarządu Gospodarki Złomem i innych przedsiębiorstw, powołanych do gospodarki tymi surowcami, sprzedawane będą na warunkach określonych w tych cennikach.

2. W przypadku braku cen na surowce wtórne będące przedmiotem zaopatrzenia bezpośredniego, ustalenie ceny nastąpi przez wydział przemysłu przydiom WRN po wysłuchaniu opinii właściwego zakładu przemysłu drobnego oraz zakładu, w którym surowce wtórne powstają.

II. Zasady postępowania z surowcami wtórnymi gospodarowanymi centralnie.

§ 18. Jako surowce wtórne gospodarowane centralnie ustala się:

- 1) złom i inne odpadki użytkowe metali nieżelaznych, określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie reglamentacji złomu i innych odpadków metali nieżelaznych (Dz. U. Nr 9, poz. 69),
- 2) odpadki przemysłu hutniczego,
- 3) odpadki blachy ocynowanej białej,
- 4) makulaturę, określoną w uchwale Nr 456 Prezydium Rządu z dnia 24 maja 1952 r. w sprawie gospodarki makulaturą (Monitor Polski Nr A-51, poz. 691),
- 5) odpadki fotograficzne, określone w zarządzeniu Prewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Go-

- spodarczego z dnia 20 maja 1952 r. w sprawie gospodarowania odpadkami fotograficznymi zawierającymi srebro (Monitor Polski Nr A-50, poz. 680),
- 6) odpadki azbestu, określone w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie obowiązku zaofiarowania do skupu zużytej galanterii azbestowej i innych zużytych wyrobów z azbestu (Monitor Polski Nr A-67, poz. 881),
  - 7) korę korkową i jej odpady oraz odpady wyrobów korkowych,
  - 8) wszelkiego rodzaju zużyte opony i dętki, odpadki i stare przedmioty gumowe przeznaczone do produkcji regeneratu,
  - 9) tłuczkę szklaną białą, półbiałą i kolorową,
  - 10) szmaty i odpadki włókiennicze, określone w uchwale Nr 474 Prezydium Rządu z dnia 4 czerwca 1952 r. w sprawie wzmożenia dostaw szmat i innych odpadków włókienniczych (Monitor Polski Nr A-54, poz. 799),
  - 11) odpadki trawy morskiej,
  - 12) odpadki skór garbowanych kl. I i II,
  - 13) skóry ze szczęk, łap i ogonów zwierzęcych,
  - 14) oddzierki skórzane klejowe,
  - 15) wióry chromowe i roślinne,
  - 16) wszelkie ścinki futrzarskie z włosiem,
  - 17) włosie i sierść zwierzęcą,
  - 18) szczecinę surową i przerobioną,
  - 19) kości,
  - 20) rogi i kopyta,
  - 21) kwasy tłuszczowe odpadowe,
  - 22) czyszcziwo techniczne do czyszczenia maszyn,
  - 23) odpadki tłuszczów technicznych,
  - 24) odpadki tłuszczów jadalnych.

§ 19. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej oraz z Ministrem Przemysłu Drobного i Rzemiosła ustalą w terminie 30 dni od daty wydania zarządzenia zasady postępowania przy przydzielaniu dla zakładów przemysłu drobnego surowców wtórnych, wymienionych w § 18, z pominięciem złomu stalowego i żeliwnego.

§ 20. W przypadku konieczności zastrzeżenia do dyspozycji władz centralnych rodzajów surowców wtórnych innych, niż wymienione w § 18, właściwy minister wystąpi z odpowiednim wnioskiem do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

III. Przepisy ogólne i specjalne dotyczące surowców wtórnych gospodarowanych zarówno centralnie jak i terenowo.

§ 21. Zakłady przemysłowe przy sprzedaży surowców wtórnych, których obrót i gospodarowanie zostały powierzone na zasadach wyłączności określonym jednostkom, mają obowiązek powiadamiania tych jednostek o ilościach sprzedanych surowców wtórnych.

§ 22. 1. Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła uwzględni przy ustaleniu tematyki prac mającego powstać Instytutu Przemysłu Drobного i Rzemiosła sprawy wykorzystania surowców wtórnych i utworzy w ramach tego instytutu Dział Surowców Wtórnych.

2. Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła zarządzi, by prace Wzorcowni Artykułów Masowego Spożycia, biur konstrukcyjnych przemysłu drobnego, instytucji doskonalenia rzemiosła oraz Biura Studiów i Projektów Przemysłu Zabawkarskiego w większym niż dotychczas stopniu uwzględniały zagadnienia wykorzystania surowców wtórnych.

3. Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustali w terminie do 30 dni od daty wejścia w życie zarządzenia zasady współpracy WKPG z jednostkami wymienionymi w ust. 2.

§ 23. Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła rozwinię akcją popularyzowania produkcji artykułów z surowców wtórnych, w szczególności poprzez rozpowszechnianie usprawnień, pomysłów racjonalizatorskich i wynalazków opartych na tych surowcach.

§ 24. Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła wyda w porozumieniu z Ministrem Finansów i z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia regulaminu premiowania pracowników podległych zakładów, wyróżniających się i wykazujących inicjatywę w dziedzinie wykorzystania surowców wtórnych, jak również premiowania wyróżnionych prac, o których mowa w § 25 ust. 1 i 2.

§ 25. 1. Właściwi ministrowie zarządzą, aby szkoły zawodowe wszystkich stopni uwzględniały w najszerszym zakresie tematykę związaną z wykorzystaniem surowców wtórnych do produkcji artykułów masowego spożycia, w szczególności w zakresie prac egzaminacyjnych i prac dokonywanych w toku szkolenia.

2. Prace, o których mowa w ust. 1, powinny być po ich przyjęciu przesyłane przez szkoły zawodowe do Departamentu Techniki Ministerstwa Przemysłu Drobного i Rzemiosła w celu ich wykorzystania, a po utworzeniu Instytutu Przemysłu Drobного i Rzemiosła — bezpośrednio do tego instytutu.

§ 26. Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła w porozumieniu z Ministrem Kolei i Ministrem Transportu Drogowego i Lotniczego oraz z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej przedstawi Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie zarządzenia wniosek w sprawie zmian stawek taryfowych dla poszczególnych rodzajów surowców wtórnych.

§ 27. 1. Zarządzenie nie narusza przepisów wydanych na podstawie:

- 1) dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi (Dz. U. Nr 27, poz. 105),
- 2) dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o rejlamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. Nr 46, poz. 341 i z 1950 r. Nr 49, poz. 447).

2. Zgłoszenia i sprzedaż surowców wtórnych, dokonane zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia lub zarządzeń przewidzianych w § 19, uważa się, przy zachowaniu wymagań § 21, za zgłoszenie i zaofiarowanie do skupu tych surowców w trybie przewidzianym przepisami, o których mowa w ust. 1.

§ 28. 1. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 kwietnia 1951 r. w sprawie zaopatrywania zakładów drobnej wytwórczości w surowce odpadowe (Biuletyn PKPG Nr 13, poz. 130).

2. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w § 19, pozostają w mocy dotychczas wydane przepisy w tym przedmiocie.

§ 29. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 września 1952 r. (poz. 1332).

Wypełnić i odesłać do Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia . . . . . 195 . . . . r.

Pieczęć zakładu
Adres zakładu
Odległość od stacji
(rampy) kolejowej

WYKAZ STANU ZAPASÓW ORAZ PRZEWIDYWANYCH IŁOŚCI SUROWCÓW W TÓRNYCH, KTÓRE POWSTANĄ LUB ZOSTANĄ NAGROMADZONE W CIĄGU . . . . . ROKU

Lp.	Nazwa surowca wtórnego	Jednostka miary	Przewidywany zapas początkowy na dzień 1.1.195 . . . . r.	Powstające ilości surowców wtórnych w roku					Zapasy początkowy + ilość, która powstanie w ciągu roku (4 + 9)	Bliższe dane co do rozmiarów, getunku, koloru, sortowania, możliwości wykorzystania surowców wtórnych itp.	U w a g i	
				w rozbięciu na kwartały								
				I	II	III	IV	Razem 5 + 6 + 7 + 8				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	

U w a g y: 1) Wykazem należy objąć surowce wtórne gospodarowane terenowo przez prezydium WRN, z pominięciem surowców wtórnych gospodarowanych centralnie przez PKPG, właściwe ministerstwa lub inne jednostki centralne (§ 18 zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 16 września 1952 r. — Monitor Polski Nr A-84, poz. 1332).

2) W rubryce 11 należy podać dane umożliwiające WKPG i wydz. przem. prez. WRN najracjonalniejsze przydzielenie surowców wtórnych przemysłowi drobnemu. Należy również w odniesieniu do surowców wtórnych nietypowych krótko podać znane ewentualnie zakładowi sposoby racjonalnego ich wykorzystania.

3) Surowce wtórne należy wykazywać w tonach, a zużyte opakowania w sztukach.

Województwo

BILANS PRZYCHODU, ROZCHODU SUROWCÓW WTIÓRNYCH

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 września 1952 r. (poz. 1332).

Lp.	Nazwa surowca wtórnego	Jednostka miary	P R Z Y C H O D								R O Z C H O D					Planowane		Uwagi					
			Stan surowców wtórnych na dzień 1. I 195... r. (przewidywany) w przemyśle								Przewidywana ilość surowców wtórnych w 195... r. w przemyśle					Planowana ilość surowców wtórnych do przetworu w remach przemysłowych			Planowane	Planowane			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
			kluczowym	zakładów podległych zarządom branżowym przemysłów	terenowym	spółdzielczym	innym	razem 4+5+6+7+8	kluczowym	zakładów podległych zarządom branżowym przemysłów	terenowym	spółdzielczym	innym	razem 10+11+12+13+14	przychód ogółem 9+15	Zaplanowana ilość surowców wtórnych do produkcji ogółem na r. 195...	zakładów podległych zarządom branżowym przemysłów	terenowego	spółdzielczego	innych	Nadwyżki	Niedobory	

U w a g a : Surowce wtórne należy wykazywać w tonach, zużycie opakowania w sztukach.

Załącznik Nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 września 1952 r. (poz. 1332).

NOMENKLATURA SUROWCÓW WTÓRNYCH

I. ŻELAZO I STAL:

- A Grupa I — 1. obcinki prętów i płaskowników,
2. obcinki kształtowników,
3. obcinki rur,
4. obcinki blach,
- B Grupa II — 1. obcinki prętów i płaskowników ze stali narzędziowych,
- C Grupa III — 1. obcinki bednarek gorąco walcowanych,
- D Grupa IV — 1. obcinki walcówki okrągłej, kwadratowej i profilowej,
- E Grupa V — 1. obcinki taśm zimno walcowanych,
- F Grupa VI — 1. obcinki prętów ciągnionych i łuszczonych,
2. obcinki drutów ciągnionych,
- G Grupa VII — 1. obcinki blachy ocynkowanej,
2. obcinki blachy czarnej.

II. SKÓRY I WYROBY SKÓRZANE:

- A Grupa I — 1. odpadki skór kruponowych,
2. odpadki skór twardych innych,
3. odpadki pasów transmisyjnych,
- B Grupa II — 1. odpadki skór wierzchnich chromowanych miękkich,
2. odpadki skór podszewkowych, futrów i szpaltów,
3. odpadki innych skór miękkich garbowanych roślinnych,
- C Grupa III — 1. odpadki skóry sztucznej.

III. CHEMIA I TWORZYWA SZTUCZNE:

1. surowce wtórne chemiczne według asortymentu występującego na terenie danego województwa,
2. odpadki ebonitu,
3. odpadki bakelitu,
4. odpadki galalitu,
5. odpadki igielitu.

IV. DRZEWO:

1. trociny,
2. zrżyny tartaczne,
3. stróżyny heblarskie,
4. obrzynki tarcicy iglastej poniżej 40 cm długości,
5. obrzynki tarcicy liściastej poniżej 40 cm długości,
6. obrzynki z bali i krawędziaków liściastych,
7. obrzynki z bali i krawędziaków iglastych,
8. obrzynki z łąt i listew,

9. odpadki z drewna okrągłego liściastego,
10. odpadki z drewna okrągłego iglastego,
11. odpadki sklejk,
12. odpadki oblogów,
13. odpadki oklein.

V. ARTYKUŁY WŁÓKIENNICZE:

1. odpadki tkanin podgumowanych i impregnowanych nie przeznaczone do produkcji regeneratu,
2. paździerze,
3. zużyte pasy transmisyjne parciane,
4. zużyte taśmy zgrzeblarskie.

VI. PAPIER:

(odpadki większego wymiaru powstające w zakładach przetwórczych nadające się do dalszego przetworstwa)

1. odpadki bibuły,
2. odpadki papieru drukowego,
3. odpadki papieru pakowego,
4. odpadki papieru przemysłowo-technicznego,
5. odpadki tofomanu, celofanu i pergaminu,
6. odpadki użytkowe — inne.

VII. ARTYKUŁY ROLNE:

1. odpadki pierza czyszczonego,
2. odpadki z czyszczalni nasion.

VIII. ŚRODKI SPOŻYWCZE:

1. łapki z drobiu (gęsie, indycze),
2. skóry rybne (nadające się do wyprawy),
3. pestki z fabrykacji przetworów owocowych,
4. skorupy jajowe.

IX. GUMA:

(surowce wtórne nie przeznaczone do produkcji regeneratu)

1. zużyte pasy pędne — transportery,
2. odpadki surowców gumowych,
3. odpadki tkanin gumowych,
4. odpadki skórgumy,
5. odpadki starego obuwia gumowego,
6. odpadki ceraty i igielitu.

X. SZKŁO:

1. tłuczka porcelanowa.